

ББК 74.00
УДК 37.01+101+34.00 М
34

М 34 **Матеріали міжнародної науково-практичної конференції «Виховання національної еліти - фундамент довгострокового розвитку суспільства».** - Вінниця: ТОВ «Нілан-ЛТД», 2016. - 134 с.

Збірник матеріалів науково-практичної конференції «Виховання національної еліти - фундамент довгострокового розвитку суспільства». Представлені результати робіт з широкого кола соціально-гуманітарних дисциплін.

Роботи подаються мовою оригіналу. Відповідальність за зміст робіт несуть автори.

ББК 74.00 УДК
37.01+101+34.00

Громадська організація «Наукове товариство "Слобожанщина"»
84301, а/с 89, м. Краматорськ, Україна Тел.: +380501484721;
+380734562353 E-mail: office@confml.org Web: www.confml.org

&

©Автори робіт, 2016 © ГО НТ
«Слобожанщина», 2016 © Фото на
обкладинці Torange.biz © ТОВ
«Нілан-ЛТД», 2016

Алфавітний покажчик

<i>Агабекова У. Р.</i>	123
<i>Андрущак Р. 1.</i>	95
<i>Антипін Є. Б.</i>	33
<i>Бабенко Ю. Л.</i>	37
<i>Богомолець О. В.</i>	110
<i>Гусейнли Г. И.</i>	106
<i>Гахраманова Г. Н.</i>	7
<i>Голубка М. М.</i>	120
<i>Давидов П. Г.</i>	71
<i>Данилюк І. В.</i>	15
<i>Дудаш А. М.</i>	ШЙі
<i>Єршова Н.</i>	62
<i>Гаджиев З. Д.</i>	102
<i>Куконос А. В.</i>	19
<i>Лихолат О. В.</i>	29
<i>Максимів Р.Д.</i>	58
<i>Мамедов М. А.</i>	115
<i>Мусаев С. И.</i>	52
<i>Годжатюрк Н. Г.</i>	99
<i>Носова К.В.</i>	3
<i>Павлов К.В.</i>	48
<i>Плешенець Я.А.</i>	82
<i>Поцулко Е. А.</i>	10
<i>Савенко Т. С.</i>	85
<i>Сергіюк І. М.</i>	25
<i>Сердюк О.П.</i>	42
<i>Стародубець Г.М.</i>	90
<i>Юсифзаде А. М.</i>	76

Было бы ошибкой думать, что постмодернизм является одним направлением или учением. Но не следует забывать и о том, что на основании этих идей были выдвинуты ряд принципов, которые легли в основание постмодернистского движения. Это те же принципы, которые иногда завуалированные, иногда с поправками, вновь демонстрируют себя в этом движении.

Течения, школы, учения, которые составляют постмодернистское движение, в той или иной мере демонстрируют эти принципы. Основная цель постмодернизма - критика разума и созерцательности и обоснование ключевой роли и субъективных мнений и субъективности в процессе познания.

Использованная література:

1. Исмаилов Ф. Избранные произведения. В пяти томах. Том 1, Б.: 2011 (на азербайджанском языке)
2. Исмаилов Ф. Избранные произведения. В пяти томах. Том II (книга первая), Б.: 2011 (на азербайджанском языке)
3. Алейник Р. М. Образ человека во французской постмодернистской литературе. Спектр антропологических учений. М.: 2006.
4. Андреева Е. Ю. Постмодернизм. Искусство второй половины XX — начала XXI века. СПб.: 2007.
5. Фуко М. Нужно защищать общество. СПб.: Наука, 2005.

ДУХОВНІСТЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕЛІТИ - ЗАПОРУКА СТВОРЕННЯ ПОТУЖНОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ДЕРЖАВИ

Дудаш А.М.

старший викладач,

викладач культурології ВП НУБіП України «Мукачівський аграрний коледж»

м.Мукачево, Україна

Серйозні зміни, що сьогодні відбуваються у всіх сферах соціального життя українців стають більш жорсткими та вимагають від учасників процесу (а саме молоді) вільного самовизначення, самореалізації на основі адекватного вибору способів вирішення суспільних проблем.

К. Д. Ушинський вік від 16 до 23 років вважав періодом завершення утворення окремих уявлень, значна частина яких групується в одну мережу, яка надає рішучу перевагу в тому чи іншому напрямку думок людини та її характер [1]. Важливо, щоб матеріал, який у цей час вливають у душу молоді був доброї якості.

Більшість спеціалістів приходять до думки про необхідність цілеспрямованого формування у молоді *мотивації* навчально-трудової діяльності. При цьому зауважують що керувати формуванням мотивів навчальної діяльності набагато складніше, ніж формувати дії та операції.

В нашому розумінні елітарна культура - це :

- форма соціально-класової субкультури;
- сукупність специфічних форм у мистецтві, літературі, моді;
- предмети індивідуального виробництва та споживання, розкошів, розраховані на невелику групу матеріально забезпечених осіб з особливою художньою сприйнятливістю.

У західній культурології поняття «елітарна культура» вживається на позначення культурних пластів, діаметрально-протилежних за змістом масовій культурі. У ХХ ст. теоретичні висновки О. Шпенглера та інших вважали елітарну культуру можливістю для обраних натур, що усвідомили єдність один з одним, протистояти аморфній юрбі, «масі», тенденціям масовізації в культурі.

Досягнення найвищих результатів влюбій області культури пов'язане з подоланням професійної обмеженості, здатністю розглядати спеціальні питання з широких позицій.

Культурологія зародилася на перехресті філософії, історії, психології, мовознавства, релігієзнавства і соціології та передбачає раціональне засвоєння інтегральної культури народів світу через призму національної культури як домінуючої складової.

У своєму зверненні до університетських професорів усіх націй (субота, 9 вересня 2000 року) Святіший Отець Іоан Павло II звернувся із такими словами: «Культура без істини не захищає свободу, а навпаки - ставить її під загрозу. Я казав це під час деяких виступів: «призначення істини і моральності - ні в тому,

щоб принизити, ні скасувати нашу свободу, а, навпаки, - дозволити свободі існувати та звільнитися від внутрішньої загрози». У даному випадку є вирішальними слова Ісуса: «Істина зробить нас вільними» (Jn 8:32)» [2].

Огляд культури як світу людської діяльності розкриває головним чином її матеріальні прояви та постає перед нами у єдності матеріального і духовного. Живопис, музика, театр створюють такий комплекс засобів виразності, який дає свободу грі фантазії, уявлення, нагадує про гармонію, недосяжні системному аналізу, активізує прояви інтуїції та пошукової ініціативи.

Ми не можемо ставитися байдуже до подій, які відбуваються в нашій державі. Як сказав один мудрець: «Не бійся друга - він може зрадити тебе, не бійся ворога - він може вбити тебе, але бійся байдужих людей, із згоди яких відбувається зрада і вбивство», тому ми не можемо байдуже ставитися до виховання національної еліти. Так як еліта (від франц elite - обраний, кращий) - «це люди з найвищим соціальним статусом у галузі їх персональної діяльності» (В. Парето); найактивніші в політичному сенсі, тобто організована меншість, що орієнтується на здобуття влади (Г. Моска); найбагатші в матеріальному плані і тому спроможні впливати на соціальні процеси (Г. А. Дюпра): з великим інтелектуальним потенціалом і моральними перевагами (достоїнствами) у порівнянні з широким загалом (Л. Боден); з високим почуттям відповідальності (Х. Ортега-і-Гасет); представники владних структур (А. Еціоній) і формальної влади в організаціях та інститутах, які визначають соціальне життя (Т. Дей); творча меншість на протигагу нетворчій більшості (А. Тойнбі) [3].

Пасивність, інертність, безініціативність, звичка в усьому покладатися на інших - це світогляд суспільства комуністичної спадщини. Проблема нинішніх українських еліт полягає в тому, що люди, які за соціальним статусом мали б належати до еліти, поневолені масовою свідомістю.

Національна українська культура - це образ життя корінного населення України, який складався у праці та жертвах, традиціях та святах, високих твореннях духу та моральності. Це діяльність історичних особистостей, їх ролі як суб'єктів українського історичного процесу. Вивчення традицій та минулого

народу безумовно позитивно впливатиме на роль національної еліти в житті народу.

Історики пов'язують Віру, Надію та Любов з патріотичними мотивами, соціальними сподіваннями, з духовною та тілесною сутністю людини. У патріотичних соціально-політичних творах українських гуманістів Віра, Надія, Любов присутні як в неявному (І. Домбровський, А. Чагровський), так і у більш конкретному вигляді (М. Пашковський, Ст. Оріховський). Згідно з останнім, любов до свого народу є однією з чеснот людини. Вона виявляється у готовності до будь-яких випробувань, у виконанні своїх обов'язків, у ставленні до керманців, а їх - до підданих, у братніх стосунках між людьми, протиставлених родинному егоїзмові. Тільки такою "соборною" любов'ю, втіленою у конкретні справи, можна досягти процвітання рідного краю [4].

Надія відіграє велику роль в житті, досвід показав, що українська національна свідомість ніколи не втрачала надії.

Надія - це вираження нашого очікуваного бажання. Це проголошення нашої самої сміливої мрії. Надія - це думка, яка отримала Божественність.

Надія - двері до віри, віра - двері до знання, пізнання - двері до творчості, творчість - двері до досвіду.

Досвід - двері до самовираження, самовираження - двері до становлення, становлення - діюча сила нашого життя і напевно єдина функція довгострокового розвитку українського суспільства.

На що надіємось, в то рано чи пізно повіримо; в що повіримо, то рано чи пізно будемо знати; що знаємо, рано чи пізно сотворимо; що сотворимо, то рано чи пізно пізнаємо на досвіді; що пізнаємо на досвіді, то рано чи пізно виразимо; що виразимо, тим рано чи пізно станемо [5].

Українське суспільство потребує нової української еліти. На це вказує історичний досвід. Тому, що для побудови потужної демократичної національної держави необхідно мати провідну верству населення, зацікавлену в існуванні саме такої (потужної) держави. Реалізуватися може лише соціально розвинений народ, який має власну духовну, інтелектуальну, життєздатну еліту.

30 червня 2016 року
м. Краматорськ, Україна

Еліта потрібна суспільству, але наукова, творча, політична, а не олігархічна. Політична та адміністративна еліта має бути освіченою, інтелектуально та духовно розвиненою, вихованою та професійно підготовленою, з творчим мисленням.

Література:

1. Реана А.А. Психология подростка: учебник. - СПб.:Прайм-ЕВРОЗНАК, 2007.
2. Кучменко Е.М., Мельничук Т.Ф. Культурологія. Історія світової культури: навч. посіб. 2-е вид., доп./За ред. Кучменко Е.М. - К : НАКККіМ, 2014
3. Квасниця Ольга. Національна еліта - духовно-інтелектуальне ядро нації. // Публіцистика і тенденції розвитку світу: Зб. наук, статей. - Львів, 1999.
4. Оріховський Ст. Напучення польському королеві Сигизмунду Августу.
5. Уолш Н.Д. Дома с Богом: Последняя беседа с Богом. Жизнь никогда не кончается/Перев. с англ. - М.: ООО Издательство «София», 2007.